

TRGOVAČKI SUD U RIJECI

Rijeka, Zadarska 1 i 3

za

**VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Poslovni broj: **St-80/18**

Stečajni dužnik: **KOPITAR d.o.o.** u stečaju
Perušić, Zrinskog i Frankopana bb, OIB: 21250910776

Razlučni vjerovnik: **ISTO NEKRETNINE d.o.o.**
Zagreb, Nikole Tesle 10, OIB: 78777734730

ŽALBA RAZLUČNOG VJEROVNIKA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Rijeci,
posl. broj St-80/18-155 od 9. siječnja 2022. godine

U Zagrebu, 25. siječnja 2023. godine

I. Sud je dana 9. siječnja 2022. godine, na e-Oglasnoj ploči, objavio Rješenje u ovoj pravnoj stvari od 9. siječnja 2022. godine ("**Rješenje**") kojim stečajnom upravitelju Marku Zagorcu određuje nagradu za rad u bruto iznosu od 27.039,77 eura odnosno 203.731,15 kuna.

Nezadovoljan predmetnim Rješenjem, Razlučni vjerovnik u otvorenom roku podnosi žalbu i pobija predmetno Rješenje u cijelosti zbog:

- bitne povrede odredaba stečajnog odnosno parničnog postupka,
- pogrešno i nepotpuno utvrđenih i protumačenih ključnih činjenica i
- pogrešnih zaključaka i posljedično pogrešne primjene materijalnog prava.

II. Člankom 94. Stečajnog zakona propisano je da nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima. Sukladno odredbi čl. 5. Uredbe Sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam složenosti poslova, rad stečajnog upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase, a kako je već dana uputa naslovnom Sudu iz ukidne odluke VTS RH, posl. broj PŽ-863/22 od 13. travnja 2022. godine.

Sud je u ovom postupku rješenjem od 13. siječnja 2022. godine odredio nagradu stečajnom upravitelju u iznosu od 233.731,15 kuna, da bi potom, nakon ukidne odluke VTS RH posl. broj PŽ-863/22, pobijanim Rješenjem smanjio nagradu stečajnom upravitelju nagradu za 3.981,68 eura te istu sada odredio u iznosu od 27.039,77 eura (203.731,15 kuna).

Sud sada, u pobijanom Rješenju nabraja radnje stečajnog upravitelja te zaključuje (u paragrafima 7. i 20. Rješenja) da je rad stečajnog upravitelja bio u granicama prosjeka, da stečajna masa nije unovčena u roku od godinu dana od održanog izvještajnog ročišta te da su izvješća stečajnog upravitelja bila štura i neredovita.

Prema stavu Razlučnog vjerovnika, naslovni Sud je opet kao (primarni) kriterij za određivanje nagrade stečajnom upravitelju uzeo vrijednost unovčene stečajne mase, od čega se najveći iznos odnosi na unovčenu Nekretninu na kojoj Razlučni vjerovnik ima upisano razlučno pravo, a za unovčenje koje nekretnine je stečajni upravitelj trebao poduzeti samo jednu radnju i to – predaju naloga i uplatu troškova FINI za prodaju predmetne Nekretnine na e-dražbi.

Razlučni vjerovnik smatra kako nema nikakvog zakonskog utemeljenja, a posebno nema ni zakonskog ni životnog opravdanja odrediti stečajnom upravitelju nagradu za rad u iznosu od preko 200.000,00 kuna za posao prosljeđivanja Financijskoj agenciji dokumentacije za prodaju nekretnine (na dražbi se javio jedino Razlučni vjerovnik) i nekoliko drugih poduzetih radnji u krajnje jednostavnom stečajnom postupku, bez radnika, sa samo 6 prijavljenih i 1 utvrđenom tražbinom. Stečajni upravitelj Marko Zagorac po zanimanju je pravnik i morao je i za ovako jednostavan predmet upotrijebiti dužnu pažnju (što nije napravio, kako je utvrdio i sam Sud) i nije bilo nikakvog razloga da se stečaj ne okonča ranije, sa dužnom pažnjom, uredno i u odgovarajućim rokovima (što nije napravljeno, a postupak je, osim što i dalje traje, opterećen sporom sa društvom Grit inter d.o.o., zakupcem s kojim je poslovni odnos dogovorio upravo stečajni upravitelj). Nagradom odmjereno na način i u iznosu kako je to napravio Sud u pobijanom Rješenju omalovažava se rad odgovornih i ažurnih stečajnih upravitelja, bez ikakvog opravdanja nagrađuje rad stečajnog upravitelja u ovom predmetu i za isti iznos oštećuje Razlučnog vjerovnika (koji mora trpiti kao svoj trošak namirenje nagrade dosuđene stečajnom upravitelju).

Razlučni vjerovnik upire da je iz utvrđenja Suda u pobijanom Rješenju sasvim jasno da je ovdje riječ o iznimno jednostavnom postupku i da su radnje stečajnog upravitelja bile u najboljem slučaju ni prosječne nego jednostavne, pri čemu stečajni upravitelj nije imao gotovo nikakav angažman. Razlučni vjerovnik smatra da je neprimjereno, prosječan posao, u jednostavno predmetu, bez značajnog angažmana – nagraditi sa preko 200.000,00 kuna.

Konkretno, u ovom postupku bilo je ispitano tek 6 (šest) prijava od kojih je većina bila osporena zbog nastupa zastare i nerazumljivosti, nije bilo niti jedne pokrenute parnice radi osnovanosti osporavanja te je jedina utvrđena tražbina Ministarstva financija, u prijavljenom iznosu.

Iz izvješća stečajnog upravitelja, koja su u većini slučajeva bila bez bilo kakve prilježne dokumentacije te su bila neredovita i izvan propisanih rokova iz čl. 89. st. 2. Stečajnog zakona, Razlučni vjerovnik (i svi sudionici u postupku) bili su zaklinuti za pravovremene i propisane informacije o radnjama stečajnog upravitelja i stanju stečajne mase.

Razlučni vjerovnik koji se odlučio na kupnju predmetne nekretnine, primjerice, sve do plaćanja kupovnine u cijelosti, nije imao saznanja da je zakupnik (s kojim je zakup ugovorio upravo stečajni upravitelj) tužio Stečajnog dužnika za navodna ulaganja u nekretnini. Navedeni spor je dodatno i nepotrebno odužio ovaj postupak, a posebno i namirenje Razlučnog vjerovnika iz položene kupovnine.

Također, Razlučni vjerovnik nije mogao utvrditi niti temeljem kojih ovlasti (odnosno naloga Suda) je stečajni upravitelj angažirao odvjetnika u postupku pred Trgovačkim sudom u Rijeci, posl. broj P-534/20, protiv društva Grit inter d.o.o.

Zaslužuje li stečajni upravitelj, koji obavlja i posao odvjetnika, nagradu od preko 200.000,00 kuna za posao u kojem sam ne poduzima niti jednu radnju, nego i za zastupanje u vrlo jednostavnom postupku (koji je sam uzrokovao odnosno skrivio) angažira treću osobu, na trošak stečajne mase.

Nadalje, stečajni upravitelj nije dostavio ni dokumentaciju iz ovršnih postupaka vođenih protiv društva Grit inter d.o.o. pred Općinskim sudom u Gospiću, pod posl. brojevima: Ovr-16/21, Ovr- 50/21, a ni dokumentaciju vezano uz povrat PDV-a u iznosu od 104.473,34 kuna. Tek na inzistiranje Razlučnog vjerovnika stečajni upravitelj dostavio je dio dokumentacije vezano uz unovčenje starog željeza koje se nalazilo na predmetnoj nekretnini. Razlučni vjerovnik posebno naglašava da stečajni upravitelj u ovom postupku nikada nije ni dostavio promet po računu stečajnog dužnika, niti se ikako može provjeriti stanje računa stečajnog dužnika i navodna naplaćena sredstva!

U pet (5!) godina koliko traje ovaj stečajni postupak, stečajni upravitelj bio je jednom ili dva puta na lokaciji Stečajnog dužnika, a jedine radnje koje je poduzeo bile su prodaja pokretnina kao starog željeza, ugovaranje najma nekretnine (koje je završilo neplaćanje najamnina i sporom – dakle, na štetu Stečajnog dužnika) i prodaja nekretnine putem Financijske agencije, pri čemu je ista prodana bez interesa bilo kojih drugih kupaca i po minimalnoj cijeni (što također ukazuje da se stečajni upravitelj nije nimalo potrudio oko prodaje).

Stečajni upravitelj nije bio prisutan ni prilikom odvoza i vaganja odvezenog otpadnog željeza, niti se iz dokumentacije vidi da je bilo tko bio angažiran radi kontrole istog, što ukazuje na nezainteresiranost i nemar odnosno postupanje protivno načelima dobrog gospodarstvenika i bez posvećivanja dužne pažnje.

Jednako tako, stečajni upravitelj nije poduzimao radnje sa minimumom dužne pažnje niti kod davanja predmetne nekretnine u zakup (što nikako ne priliči stečajnom upravitelju koji je ujedno i pravnik, pa se podrazumijeva da raspolaže velikim stručnim znanjem) – jer zakupoprimac s kojim je ugovoren zakup (osim što nije imao boniteta, a imao je niz ranijih sukoba sa raznim osobama i institucijama, što je bilo opširno popraćeno u medijima) niti je plaćao zakupninu, niti je po otkazu zakupa vratio posjed nekretnine.

Razlučnom vjerovniku je neprihvatljivo da stečajni upravitelj koji je pet godina razvlačio izrazito jednostavan postupak i od toga se dvije godine nije poduzela niti jedna radnja u ovom postupku jer oteže s namirenjem jedinog razlučnog vjerovnika, prilikom kojeg nije izvršavao zakonom utvrđene obveze, krajnje je nemarno i bez potrebne pažnje obavio prethodno navedene tri radnje, bude nagrađen sa iznosom preko 200.000,0 kuna.

Slijedom svega navedenog, jasno je da nema nikakve osnove za određivanjem nagrade stečajnom upravitelju u iznosu od 27.039,77 eur, budući da je rad stečajnog upravitelja u ovom jednostavnom stečajnom postupku bio ispodprosječan, uz prekoračenje rokova određenih zakonom i neuredno izvršavanje dužnosti stečajnog upravitelja koje iz Stečajnog zakona proizlaze.

Razlučni vjerovnik, ponavlja stav, iznesen u podnesku od 5. listopada 2022. godine, te predlaže da se nagrada stečajnom upravitelju odredi u iznosu od 10.000,00 kn bruto, kao što je određeno i u predmetu VTS RH posl. broj: PŽ-5230/21 od 17. prosinca 2021. godine.

Dokazi: - uvid u spis;
 - Rješenje VTS RH, posl. broj: PŽ-5230/21 od 17.12.2021.

IV. Slijedom navedenog, predlaže se Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske usvojiti ovu žalbu i preinačiti Rješenje Trgovačkog suda u Rijeci, posl. broj St-80/18 od 09.01.2023. godine, na način da se stečajnom upravitelju Marku Zagorcu odredi nagrada u iznosu od 1.327,22 eura.

Razlučni vjerovnik: